

Forslag, og indstiller Forslaget til Vedtagelse med den Ændring, som indeholdes i nedenstaaende af Statsministeren stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag.

Med Hensyn til det stillede Ændringsforslag bemærkes, at der fra juridisk Side har været rejst Tvivl om Rækkevidden af den i Forslagets § 78, 2det Stykke, optagne Adgang til Prøvelse af fastsat Erstatning ved Ekspropriationer, hvorfor nye Overvejelser har ført til den i Ændringsforslag til § 78, 2det Stykke, anførte Formulering, der formentlig udelukker den nævnte Tvivl.

Et *Mindretal* inden for Flertallet (Hendriksen) henviser til de Udtalelser, Mindretallets Partifæller i Folketingsudvalget har fremsat i Folketingsbetænkningen, og tilslutter sig fuldt ud disse Udtalelser.

Et *Mindretal* (Hauch, Jensen-Stevns, Rahbek, Rytter og Stensballe) har, til Trods for at Statsministeren ved Forslagets første Behandling gav Udtryk for det i høj Grad ønskelige i, at Landstingets Partier alle kunde samles til enig Vedtagelse af en ny Grundlov, maattet erfare, at der ikke fra Regeringspartiernes Side var Villighed til at bringe noget virkeligt Offer derfor.

Det af Statsministeren stillede eneste Ændringsforslag til § 78 angaaende Erstatning ved Ekspropriation fastholder endog fuldt ud det Princip, at det er Regeringen og den alene, som afgør, hvorvidt Spørgsmaalet om en Erstatnings Størrelse skal kunne indannes for Højesteret.

Under disse Omstændigheder stillede Mindretallet i Udvalget som foreløbigt Ændringsforslag det af Venstre i Folketinget fremsatte selvstændige Grundlovsforslag. Dette vort Forslag afvistes pure saavel af Statsministeren som af et Flertal i Udvalget, bestaaende af Regeringspartierne og Halvdan Hendriksen. Mindretallet beklager dybt, at det ikke har været muligt at vinde Ørenlyd for de Grundtanker, som er udtrykt i vort Forslag.

Vort Forslag indfører et rent, klart og arbejdsdygtigt Etkammer, hvis Medlemmer

alle har deres Mandat direkte fra Vælgerne. Forslaget giver Valgret til alle fra 25 Aars Alderen, og Rigsdagens samlede Medlemstal fastsættes til 160.

Mod diktatorisk Magtudfoldelse fra en Flertalsregering fastsættes rimelige Begrænsninger derved, at Vælgerne faar en tilstrækkelig Adgang til at udtale sig ved en Folkeafstemning. Endvidere giver vort Forslag effektiv Mulighed for Afgørelse af Spørgsmaal vedrørende Grundlovens Overholdelse. Yderligere fastslaas paa en klar og udtømmende Maade de almindelige borgerlige og personlige Frihedsrettigheder, hvis Sikring grundlovsfæstes.

Paa det kirkelige Omraade sikrer vi i Modsætning til Flertalsforslaget, at de kirkelige Midler bevares for de Formaal, hvortil de er tilvejebragt.

I Tilfælde af Ekspropriation vil Flertalspartierne kun give Ejeren Adgang til at faa Erstatningsspørgsmaalet prøvet ved Højesteret, saafremt Regeringen anser Ønsket om denne yderligere Prøvelse tilstrækkeligt begrundet. Venstres Forslag derimod giver Adgang hertil, hvis blot $\frac{1}{3}$ af Rigsdagens Medlemmer stemmer derfor.

Som det fremgaar af foranstaaende, har det heller ikke i Landstinget været muligt at faa Tilslutning til vort Forslag, og da Venstre anser Flertalspartiernes Forslag for ganske uantageligt, indstiller vi det til *Forkastelse*.

Et *Mindretal* (Holger Andersen, Lange og Stein) har ud fra den Opfattelse, at det under Hensyn til den almindelige politiske Udvikling her i Landet — ikke mindst i saa urolige og bevægede Tider som dem, vi gennemlever — maatte anses for i høj Grad ønskeligt, at en ny Forfatning kom til at hvile paa en saa bred Basis som muligt, søgt at faa Klarhed over, hvorvidt det var gørligt at finde en Ordning, der eventuelt kunde samle hele Udvalget. Disse Bestræbelser byggede, under fuld Anerkendelse af den lige, almindelige Valgret og Folketingets førende Stilling i det politiske Liv, paa *Bevarelsen af et virkeligt Tokammersystem*, hvor begge Ting var principielt